

Mnogovrstne novice.

* *Mednarodna razstava ribarije* se bode 1. maja l. 1883. odprla v Londonu. Obsezala bode 7 glavnih razredov in 29 razdelkov. V 1. razredu se bode razstavilo ribarstvo po morji in v tekoči vodi, orodja za lov rib, čolni itd.; v 2. vse stvari, katere se tičejo socialnega položaja ribiških rodovin; 3. razred zadeval bode vsa ribarstvo zadevajoče trgovinska in gospodarska vprašanja; 4. razred obsegal bo riborejo in vsa z umetno riborejo zvezana vprašanja; 5. razred kazal bode prirodopisje, akvarije in znanstvena dela o riboznanstvu; 6. zgodovino in književstvo ribarije, postave in statistični materijal o trgovini z ribami in ribjimi izdelki; v 7. razredu se bodo skupno razstavile zbirke stvari v prejšnjih 6 razredih zaznamovane.

Trajala bode ta razstava najmanj 6 mesecev in delile se bodo zlate, sreberne in bronaste medalije in pa častne diplome. Trgovinska in obrtna zbornica kranjska daje natančnejša razjasnila.

Naši dopisi.

Iz Dolenjskega 14. maja. (*Svarilo pred sleparji.*) Okoli Trebnja in menda sploh po dolenjski strani se klati že več časa nek človek, okoli 26 do 30 let star, s polno črno brado, velike postave in precéj dobro gosposki oblečen, ki si je za svoje žrtve posebno krčmarje izbral. Iz Šmarje smo uže prej zvedeli, da se je pri krčmarjih postavljaj za dacarja in pobiral dac od vina. Dne 11. t. m. pa je prišel v vas blizo Mirne peči in se pri krčmarjih izdajal za dacarskega pregledovalca (revidenta) ter si dal razkazati vse vino po kletih. Drugi dan, 12. t. m., je ravno tako delal v Št. Petru pri Novem mestu. Denarja ni pobiral, menda zato ne, ker je bilo povsod dosti zadacanega vina, pa utegne še kje prikazati se. Zato bodi tu javno svarjeno pred njim, ker, kakor sem zvedel, je to slepar, ki nima z dacam nič opraviti.

Dostavek vredništva. Od tukajšnjega zakupa užitninskega davka smo zvedeli, da je tudi njemu uže znano o takih sleparjih. Zato nas je vodstvo prosilo, krčmarjim naznaniti to-le: Naj ne plačajo daca nikomur, ki jem ne dá tiskane pobotnice, na kateri je pritisnen višnje v (plav) kranjski orel; preglednik (revident) pa ne pride tako nikdar brez dacarja, temveč le z njim. Kdor sam pride ali brez tu omenjenih pobotnic denar pobira, je slepar. To bodi povedano našim krčmarjem, da se bodo vedeli varovati denarne škode, to je: dvojnega plačila.

Z Vrhnike 15. maja. — Iz našega kraja pride le redko kak dopis v Vaše cenjene „Novice“. In vendar nismo tu tako zapuščeni, kakor bi se po tem morda utegnilo soditi. Čitalnica naša krepko stoji, čeravno imamo tudi med seboj nekoliko še prav hudih nemčurjev in drugih, ki nevedé za njimi tavajo. To kažejo veselice, katere pogostoma napravljamo in ki so večidel prav obilno obiskovane in živahne. Tako veselico smo imeli tudi včeraj, v nedeljo večer in kdor je bil pri nji, gotovo ne bo zabavljal. V dokaj prostorni čitalnični dvorani se je bilo zbralo tako število udov in gostov, da smo komaj vsem stole priskrbeli. In ta veselica je bila skoro brez programa, le podučno domače berilo in „tombola“ je bilo naznanjeno, drugo so obljubili pridati naši vrli pevci. In res, vse je šlo v najlepšem redu. Naši pevci, čeravno jih ni veliko, so nam peli tako, da bi se lahko pred večim in višim občinstvom pokazali. Celó Hajdrihov težki zbor „Jadransko morje“ so izvršili tako sijajno, da je bilo vse navdušeno; da so jim druge pesmi šle gladko iz pevskih grl, mi skoro ni treba ome-

njati. — Vmes je nastopil podpredsednik gosp. Jelovšek mlajši in bral o dandanašnjih sleparijah, ki se godé pri raznih kupčijah z blagom in živežem na škodo kupovalcem. Berilo je bilo kaj mikavno, vse je poslušalo z največo pazljivostjo in izvedel je marsikdo kaj, česar prej ni vedel, kako je bil namreč s tem in onim osleparjen celó zdravju svojemu na škodo. — Ko so pevci še nekatere zapeli, se je pričela tombola, pri kateri je bila glavni dobitnik („tombola“) slika ranjcega dr. Jan, Bleiweisa vit. Trsteniškega. pri g. Kolmanu kupljena; dobil jo je tukajšen delovodja in je bil prav vesel. — S tem pa veselica ni bila še končana, marveč mladina se je še nekoliko zavrtila, pevci pa so vmes tudi še marsikatero zapeli, da je bilo vse židane volje; še celó do napitnic smo prišli, ki so bile vse z glasnim navdušenjem sprejete. Da imamo take veselice, za to gre v prvi vrsti hvala zgoraj omenjenemu neutrudljivemu, marljivemu in za narodni napredek vse-skozi vnetemu podpredsedniku gosp. Jelovšek u mlajšemu, on je žila vsega tega gibanja. S to pohvalo pa — se ve da — ne stavimo nazaj predsednika gospoda Lenarčiča ali celó pevcev, ki so vsaki veselici še le prava zabela; konstatirano bodi le to, da se narodno življenje pri nas razvija po isti meri, po kateri propada nemškutarija, zavoljo katere je bila naša Vrhnika tako dolgo — in žalibog! ne brez vzroka — razupita pred svetom. Naj le pride zdaj kdo na Vrhniko v deseto ali enajsto šolo, — če družega ne, vsaj narodnjaštva se bo naučil. — H koncu naj omenim le še to, da tudi naši nemškutarji zdaj ne hodijo več v „Kaffehaus“, ampak prav pošteno v „kavarno“, kjer visi slika našega ranjcega dr. Bleiweisa.

Iz Smladnika 15. maja. — Kmetijsko predavanje deželnega učitelja poljedelstva g. E. Kramarja bilo je jako dobro obiskano. Akoravno je ves dan deževalo, sešlo se je več ko 300 ljudi v veliki dvorani baron Lazzarini-jevega gradu. Da se je toliko ljudstva udeležilo, gre v prvi vrsti hvala g. župniku Antonu Klemenju, g. kaplanu Karlinu in g. O. Prosen-u, župniku v Trbojah, kakor tudi jako priljubljenemu in za napredek kmetijstva vnetemu g. baronu Lazzarini-u, ki je prepustil v ta namen svojo krasno dvorano. Dalje gre vsa hvala g. županu Burgarju in nadučitelju g. Kreku. Po predavanji bila je v gradu splošna ljudska zabava, po kateri smo se jako zadovoljni razšli.

Iz Ljubljane. — „Trjaci“ so tudi letos opravičili imé, v katerem stojé pri kmetovalcu. Od nedelje z dežjem pričeniš imamo mrzlo, megleno vreme, še le danes se jame jasni, a veter ne poneha. Da bi le slana ne bila kje kaj škodovala! Druzih novic ni, ne na političnem, ne na drugem polji.

— (*Solnčni mrak*) danes od 6. do poli 10. ure zjutraj se je zavoljo jasnega vremena lahko opazoval; kdor se je pa pripravil na velik mrak ali celó gosto temó, je zastoj čakal, ker poznalo se je toliko, da je solnčna luč bila kako uro nekoliko bolj blede.

— (*Gosp. Franjo Ravnikar*), deželni blagajnik in starosta ljubljanskega „Sokola“, se je odpovedal zdajnjemu častnemu mestu; „Sokol“ ima jutri občni zbor, da si voli novega starosta. Odstop marljivega g. Ravnikarja obžalujejo vsi udje. — Kakor znano, je „Sokol“ sklenil o Binkoštih obiskati brate Hrvate v Zagrebu, in da bi bila vdeležba obilna in našega vrlega „Sokola“ vredna, za to se zdaj vse pripravlja, za to se bo tudi nov starosta izbral.

— (*Imenovan*) je za cirčniškega dekana častiti gospod Janez Porenta, sedanji prvi stolni kaplan v Ljubljani.